

Vec C-194/06

Staatssecretaris van Financiën

proti

Orange European Smallcap Fund NV

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný

Hoge Raad der Nederlanden)

„Ďalšie články 56 až 58 ES – Voľný pohyb kapitálu – Zdanenie dividend – Kompenzácia priznaná daňovému subjektu kolektívneho investovania z dôvodu zrážky dane pri zdroji vykonanej iným štátom z dividend, ktoré prijal tento subjekt – Obmedzenie tejto kompenzácie na sumu, ktorú by si mohol akcionár rezident členského štátu, kde je tento subjekt usadený a ktorý by uskutočnil investovanie bez prostredníctvom takéhoto subjektu, započítať na daň z príjmov na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia – Obmedzenie tejto kompenzácie v závislosti od kapitálovej úasti akcionárov nerezidentov v tomto subjekte“

Abstrakt rozsudku

1. *Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia – Daňová právna úprava – Daň z príjmov právnických osôb – Zdanenie dividend vyplatených subjektom kolektívneho investovania*

(Ďalšie články 56 ES a 58 ES)

2. *Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia – Daňová právna úprava – Daň z príjmov právnických osôb – Zdanenie dividend vyplatených subjektom kolektívneho investovania*

(Ďalšie články 56 ES a 58 ES)

3. *Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia – Pojem – Rovnaký výklad vo vzťahoch s tretími krajinami a vnútri Spoločenstva – Hranice*

(Ďalšie článok 56 ods. 1 ES)

4. *Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín – Obmedzenia pohybu kapitálu, ktoré zahŕňajú priame investície existujúce 31. decembra 1993 – Pojem „priame investície“*

(Ďalšie článok 57 ods. 1 ES)

1. Články 56 ES a 58 ES nebránia právnej úprave členského štátu, ktorá priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na území tohto členského štátu, kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu na sumu, ktorú by si mohla započítať z dôvodu podobných zrážok fyzická osoba s bydliskom na území tohto prvého štátu na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretej s týmto iným členským štátom.

Takáto právna úprava síce tým, že vylúči použitie kompenzácie, ktorá sa týka zdanenia pri zdroji

dividend prijatých v zahraničí, v prípade dividend, ktoré pochádzajú z niektorých členských štátov, znižuje atraktivnosť investovania do týchto členských štátov v porovnaní s investovaním do členských štátov, ktorých zrážky dane z dividend zakladajú nárok na túto kompenzáciu. Uvedená právna úprava preto môže odradiť subjekt kolektívneho investovania od investovania v členských štátoch, na ktorých zrážky z dividend sa nevzťahuje kompenzácia, takže predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré v zásade zakazuje článok 56 ES.

Takáto právna úprava sa však zameriava na vyrovnanie daňového zaobchádzania s dividendami, ktoré získa akcionár, ktorý uskutočnil priamu investíciu, v čo najväčšej možnej miere s daňovým zaobchádzaním s dividendami, ktoré získa akcionár, ktorý investoval prostredníctvom daňového subjektu kolektívneho investovania, aby sa predišlo tomu, že investícia v zahraničí vynaložená prostredníctvom takéhoto subjektu je považovaná za menej atraktívnu ako priama investícia. Vzhľadom na uvedenú právnu úpravu však je situácia daňového subjektu kolektívneho investovania, keď prijme dividendy pochádzajúce z členských štátov, s ktorými členský štát, v ktorom je usadený, uzavrel dohodu zakotvujúcu právo akcionárov fyzických osôb na zápočet dane z dividend, ktorú zrazili tieto členské štáty, na daň z príjmov, ktorú sú povinní zaplatiť v členskom štáte, v ktorom sú usadení, odlišná od situácie, v ktorej sa nachádza subjekt, keď prijme dividendy pochádzajúce z členských štátov, s ktorými takáto dohoda nebola uzavretá, pričom ide o dividendy, pre ktoré nie je takéto právo stanovené. Len vtedy, ak ide o investície v členských štátoch, s ktorým takáto dvojstranná daňová dohoda bola uzavretá, je voľba investovať prostredníctvom daňového subjektu kolektívneho investovania v prípade neexistencie stanovenej kompenzácie vystavená riziku, že môže byť menej výhodná pre akcionára fyzickú osobu ako priama investícia. Naopak, pokiaľ ide o členské štáty, s ktorými členský štát, kde je taký subjekt usadený, neuzavrel takúto dohodu, voľba fyzickej osoby investovať prostredníctvom takéhoto subjektu sa nespája s rizikom straty výhody, na ktorú by mala nárok, ak by si zvolila priame investovanie v uvedených členských štátoch. Preto táto situácia nie je objektívne porovnateľná so situáciou, keď členský štát, kde je tento subjekt usadený, uzavrel takúto daňovú dohodu.

Z toho vyplýva, že v prípade právnej úpravy, ktorou preto, aby sa daňové zaobchádzanie s priamymi investíciami v čo najväčšej možnej miere vyrovnalo daňovému zaobchádzaniu s investíciami vynaloženými prostredníctvom subjektov kolektívneho investovania, členský štát rozhodol, že prizná takýmto subjektom kompenzáciu za zrážky dane pri zdroji z dividend pochádzajúcich z členských štátov, voči ktorým sa v rámci dvojstranných dohôd zaviazal umožniť fyzickým osobám zápočet uvedených zrážok na daň z príjmov, ktorej sú daňovými dlžníkmi podľa ich vnútroštátneho práva, nebránia články 56 ES a 58 ES tomu, aby uvedený členský štát vylúčil túto kompenzáciu, pokiaľ ide o dividendy pochádzajúce z iných členských štátov, s ktorými neuzavrel dvojstranné dohody obsahujúce takéto ustanovenia, keďže nejde o situácie objektívne porovnateľné.

(pozri body 56, 60 – 65, bod 1 výroku)

2. Články 56 ES a 58 ES bránia právnej úprave členského štátu, ktorá priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na území tohto členského štátu, kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát alebo tretia krajina z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu, pokiaľ ich akcionármi sú fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách, keď takéto zníženie znevýhodňuje všetkých akcionárov uvedených subjektov bez rozdielu, pretože má za následok zníženie celkovej výšky zisku, ktorý sa má rozdeliť.

Takéto zníženie kompenzácie v pomere ku kapitálovej úasti akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte, totiž vytvára obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré

zakazuje v zásade článok 56 ES, keďže pre daňový subjekt kolektívneho investovania môže byť prekážkou pri získavaní kapitálu v iných členských štátoch, ako je členský štát, kde je usadený, a môže tiež odradiť investorov z týchto iných členských štátov nadobúdať úasti na jeho kapitáli.

Skutočnosť, že členský štát vykonáva svoju daňovú právomoc vzhľadom na dividendy, ktoré vyplatili daňové subjekty kolektívneho investovania usadené na jeho území svojim akcionárom bez ohľadu na to, či majú bydlisko alebo sú usadení v uvedenom členskom štáte alebo v iných členských štátoch, odôvodňuje, pokiaľ je stanovená takáto kompenzácia, nutnosť rozšíriť právomoc na daňové subjekty kolektívneho investovania, ktorých akcionári nemajú bydlisko alebo nie sú usadení v tomto členskom štáte.

Hoci taká právna úprava sa zameriava na rozlišovanie medzi akcionármi subjektov kolektívneho investovania podľa toho, či sú rezidentmi, alebo nerezidentmi, aby kompenzácia, ktorá im plyní v dôsledku rozdelenia ziskov týmito subjektmi, bola v pomere k sadzbám dane, ktorej daňovníkmi sú uvedení akcionári v členskom štáte, kde sú tieto subjekty usadené, treba zdôrazniť, že zníženie výšky kompenzácie v pomere ku kapitálovej úasti akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných členských štátoch, v uvedených subjektoch neumožňuje dosiahnuť takýto cieľ. Takéto zníženie totiž znevýhodňuje všetkých akcionárov daňových subjektov kolektívneho investovania bez rozdielu, pretože má za následok zníženie celkovej výšky zisku, ktorý sa má rozdeliť.

Zníženie daňových príjmov týkajúcich sa dividend vyplatených spoločnosťami, ktoré sú usadené v iných členských štátoch, sa nemôže považovať za naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorého by sa bolo možné dovoliť pri odôvodnení opatrenia, ktoré je v rozpore so základnou slobodou.

Riešenie týkajúce sa situácií, keď akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte, sa môže uplatniť aj na situácie, keď akcionári subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v tretích krajinách.

Pokiaľ na jednej strane členský štát zdaňuje dividendy, ktoré rozdelil daňový subjekt kolektívneho investovania usadený na jeho území akcionárom, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v tretích krajinách, a na druhej strane kompenzácia priznaná takémuto subjektu je znížená v pomere k úasti na jeho kapitáli, ktorú majú takí akcionári, bez toho, žeby daňové zaobchádzanie s týmito akcionármi v tretích krajinách bolo z tohto hľadiska relevantné, nutnosť zabezpečiť účinnosť daňových kontrol nemôže odôvodniť také obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín.

Aj za predpokladu, že predchádzania zníženia daňových príjmov sa možno dovoľá, aby sa odôvodnilo obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín, takéto odôvodnenie nemožno zohľadniť, pokiaľ má uvedené zníženie úinky voči všetkým akcionárom dotknutého subjektu kolektívneho investovania bez rozdielu, bez ohľadu na to, či majú bydlisko alebo sú usadení v členských štátoch, alebo v tretích krajinách.

V súvislosti s takou právnou úpravou nemá žiaden význam skutočnosť, že zahraniční akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v štáte, s ktorým členský štát, kde je tento subjekt usadený, uzavrel dohodu upravujúcu na základe reciprocity zápočet zrážok dane pri zdroji z dividend.

(pozri body 72, 74, 79, 82, 84, 92 – 97, 108, 113, 114, bod 2 výroku)

3. Pojem obmedzenie pohybu kapitálu treba vykladať vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími krajinami rovnakým spôsobom ako vo vzťahoch medzi členskými štátmi. Hoci totiž liberalizácia pohybov kapitálu s tretími krajinami môže sledovať iné ciele ako vytvorenie

vnútorného trhu, ako sú najmä zaisťovanie vierohodnosti jednotnej meny Spoločenstva na svetových finančných trhoch a udržiavanie finančných centier svetového rozmeru v členských štátoch, keď bola zásada voľného pohybu kapitálu článkom 56 ods. 1 ES rozšírená na pohyb kapitálu medzi tretími krajinami a členskými štátmi, rozhodli sa tieto členské štáty zakotviť túto zásadu v tom istom článku a v rovnakom znení pre ten pohyb kapitálu, ktorý sa uskutočňuje v rámci Spoločenstva, a pre ten, ktorý sa týka vzťahov s tretími krajinami.

Pohyb kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín sa však odohráva v odlišnom právnom kontexte než pohyb kapitálu na úrovni Spoločenstva, keďže z dôvodu stupňa právnej integrácie existujúcej medzi členskými štátmi Európskej únie a najmä existencie legislatívnych opatrení Spoločenstva zameraných na spoluprácu medzi vnútroštátnymi daňovými orgánmi nie je zdaňovanie hospodárskych činností s cezhraničnými aspektmi nepresahujúcimi hranice Spoločenstva, ktoré vykonáva členský štát, vždy porovnateľné so zdanením hospodárskych činností, ktoré súvisia so vzťahmi medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Nemožno ani vylúčiť, že členský štát môže preukázať, že obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín je odôvodnené dôvodom daným za okolností, keby tento dôvod nemohol byť platným odôvodnením obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi.

(pozri body 87 – 90)

4. Obmedzenie patrí do pôsobnosti článku 57 ods. 1 ES ako obmedzenie pohybu kapitálu zahŕňajúceho priame investície, pokiaľ sa vzťahuje na investície akejkoľvek povahy, ktoré vynakladajú fyzické alebo právnické osoby a ktoré slúžia na vytvorenie alebo udržanie trvalých a priamych prepojení medzi osobou poskytujúcou kapitál a podnikom, ktorému sa kapitál poskytuje na účely vykonávania jeho hospodárskej činnosti.

(pozri bod 102, bod 3 výroku)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 20. mája 2008 (*)

„Články 56 až 58 ES – Voľný pohyb kapitálu – Zdanenie dividend – Kompenzácia priznaná daňovému subjektu kolektívneho investovania z dôvodu zrážky dane pri zdroji vykonanej iným štátom z dividend, ktoré prijal tento subjekt – Obmedzenie tejto kompenzácie na sumu, ktorú by si mohol akcionár rezident členského štátu, kde je tento subjekt usadený a ktorý by uskutočnil investovanie bez prostredníctvom takéhoto subjektu, započítať na daň z príjmov na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia – Obmedzenie tejto kompenzácie v závislosti od kapitálovej úasti akcionárov nerezidentov v tomto subjekte“

Vo veci C-194/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) zo 14. apríla 2006 a doručený Súdnemu dvoru 26. apríla 2006, ktorý súvisí s konaním:

Staatssecretaris van Financiën

proti

Orange European Smallcap Fund NV,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, L. Bay Larsen, sudcovia R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, P. Kriš, E. Juhász, E. Levits (spravodajca), A. Ó Caoimh, P. Lindh a J. C. Bonichot,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: J. Swedenborg, referent,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. apríla 2007,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Orange European Smallcap Fund NV, v zastúpení: B. J. Kiegebeld, J. van Eijssden a D. Smit, belastingadviseurs,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: R. Lyal a A. Weimar, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. júla 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 56 ES až 58 ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Orange European Smallcap Fund NV (ďalej len „spoločnosť OESF“) a Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník financií) vo veci výšky kompenzácie priznanej na základe osobitného daňového režimu, ktorý stanovujú holandské právne predpisy v prospech daňového subjektu kolektívneho investovania, pre dane vybraté v zahraničí z dividend, ktoré prijala spoločnosť OESF počas účetného obdobia 1997/1998.

Právny rámec

3 V súlade s článkom 28 zákona z roku 1969 o dani z príjmov právnických osôb (Wet op de vennootschapsbelasting 1969, Stb. 1969, č. 469, ďalej len „zákon o dani z príjmov právnických osôb“) daňový subjekt kolektívneho investovania sa vymedzuje ako každý subjekt, ktorý má formu akciovej spoločnosti („naamloze vennootschap“), spoločnosti s ručením obmedzeným („besloten vennootschap“) alebo investičného fondu („fonds voor gemene rekening“), ktorý je usadený v Holandsku, jeho skutočným údom a činnosťou je investovanie a ktorý spĺňa niektoré ďalšie podmienky.

4 Takýto subjekt je daňovníkom dane z príjmov právnickej osoby, ale jeho zisky sú zdanené

nulovou sadzbou dane. Pod hrozbou straty svojho štatútu je tento subjekt povinný v určitej lehote poskytnúť všetok svoj zisk, ktorý možno rozdeliť, po odpôžítaní zákonom stanovených rezerv, k dispozícii svojim akcionárom.

5 Keď takémuto subjektu rozdelí dividendy spoločnosť usadená v Holandsku, záťažka pri zdroji je vybratá z týchto dividend podľa § 1 ods. 1 zákona o dani z dividend z roku 1965 (Wet op de dividendbelasting 1965, Stb. 1965, č. 621, ďalej len „zákon o dani z dividend“).

6 V súlade s § 10 ods. 2 tohto zákona však tento daňový subjekt kolektívneho investovania môže, na žiadosť podanú v lehote šiestich mesiacov od uplynutia účtovného obdobia, dosiahnuť vrátenie dane zrazenej z týchto dividend.

7 Pokiaľ ide o dividendy prijaté v iných členských štátoch, z ktorých uvedené štáty zrazili daň, tak ako uvádza vnútroštátny súd, holandské právne predpisy obmedzujú zápočet tejto zahraničnej dane na holandskú daň z príjmov právnických osôb vo výške, ktorá zodpovedá časti tejto dane, ktorá sa pomerne viaže na predmetné dividendy. Podľa uvedeného súdu, pokiaľ je daňový subjekt kolektívneho investovania zdaňovaný nulovou sadzbou, žiadna daň z príjmov právnických osôb sa neviaže na dividendy plynúce zo zahraničia, takže zápočet zahraničnej dane, ktorou sa zdanili tieto dividendy, je nemožný.

8 § 28 zákona o dani z príjmov právnických osôb, ako aj § 6 kráľovského dekrétu o subjektoch kolektívneho investovania (Besluit beleggingsinstellingen) z 29. apríla 1970 (Stb. 1970, č. 190), tak ako bol uplatniteľný v čase skutkových okolností vo veci samej (ďalej len „kráľovské nariadenie“), zakladá osobitný režim v prospech daňových subjektov kolektívneho investovania. Tento režim sa zameriava na priblíženie daňového zaťaženia príjmov z investícií plynúcich prostredníctvom týchto daňových subjektov kolektívneho investovania daňovému zaťaženiu investícií vynaložených priamo jednotlivcami, a to tak, že stanovuje mechanizmus kompenzácie, aby sa zohľadnila zahraničná daň zrazená z dividend rozdelených uvedeným subjektom.

9 Takto § 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb, v znení uplatniteľnom v čase skutkových okolností vo veci samej, oprávňuje výkonnú moc určiť na základe všeobecného administratívneho opatrenia „pravidlá, na základe ktorých subjekty kolektívneho investovania získajú kompenzáciu z dôvodu záťaže vykonanej mimo Holandska dane z príjmov z cenných papierov a z pohľadávok, ktoré sa vyplácajú uvedeným subjektom, pričom kompenzácia nesmie presiahnuť sumu dane, ktorá by sa v prípade priameho investovania započítala na daň z príjmov na základe zákona, ktorým sa vytvára daňový rámec Kráľovstva [Belastingregeling voor het Koninkrijk], alebo zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia, majúťom akcií alebo účastí, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku“.

10 § 6 kráľovského dekrétu je sformulovaný takto:

„1. Ak v čase rozdelenia, ktoré sa týka roka, ktorý predchádza roku, na ktorý sa vzťahuje kompenzácia [uvedená v § 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb], investori, ktorí sa zúčastňujú na základnom imaní subjektu kolektívneho investovania, sú výlučne fyzické osoby s bydliskom v Holandsku alebo daňovníci dane z príjmov právnických osôb usadení v Holandsku, [táto] kompenzácia... sa rovná sume dane uvedenej v [§ 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb], ktorá by bola započítaná na daň z príjmov, ak by príjem z cenných papierov alebo z pohľadávok, ktorý bol vyplatený subjektu kolektívneho investovania počas roka, na ktorý sa vzťahuje kompenzácia, bol vyplatený výlučne fyzickým osobám, ktoré majú bydlisko v Holandsku. ...

2. Ak investori, ktorí sa zúčastňujú na základnom imaní subjektu kolektívneho investovania, nepozostávajú v čase uvedenom v ods. 1 výlučne z osôb alebo daňovníkov uvedených v

spomínanom odseku, kompenzácia sa vypočíta na základe tohto vzorca

$$T = B \times (7 \text{ Sr}) / (10 \text{ S} - 3 \text{ Sr}),$$

kde

T predstavuje kompenzáciu;

B predstavuje sumu dane uvedenú v ods. 1;

Sr predstavuje sumu zaplatenú v ťase uvedenom v ods. 1 z akcií alebo z úastí na základnom imaní subjektu kolektívneho investovania, ktorých majiteľmi sú priamo alebo prostredníctvom iných subjektov kolektívneho investovania fyzické osoby s bydliskom v Holandsku alebo daovníci dane z príjmu iných právnických osôb, odlišní od subjektu kolektívneho investovania, usadení v Holandsku, a

S predstavuje sumu zaplatenú v ťase uvedenom v ods. 1 zo všetkých akcií alebo úastí na základnom imaní subjektu kolektívneho investovania v obehu.

...“

11 Podľa vysvetlení vnútroštátneho súdu, keď daový subjekt kolektívneho investovania rozdelí svojim akcionárom ako zisk dividendy, ktoré získal v Holandsku alebo v zahraničí, títo akcionári sú daovníkmi holandskej dane z dividend, ktorú musí tento subjekt zraziť. Pokiaľ ide o týchto akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku, táto da je preddavkom. Zrážka z dividend je totiž započítaná na da príjmov alebo na da z príjmov právnických osôb, ktorej daovníkmi sú akcionári, a vráti sa im, pokiaľ presiahne sumu predmetnej dane. Pokiaľ ide o ostatných akcionárov, da zrazená z dividend sa vráti, len ak to stanovuje zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia alebo zákon, ktorým sa vytvára daový rámec.

12 Dohoda v daovej oblasti, ktorú uzavreli 16. júna 1959 Spolková republika Nemecko a Holandské kráľovstvo, zmenená a doplnená protokolmi z 13. marca 1980 a z 21. mája 1991, nestanovovala na útočné obdobie 1997/1998 právo na zápočet nemeckej dane zrazenej z dividend zaplatených v Nemecku holandskému štátnemu príslušníkovi. Počas útočného obdobia 1997/1998 nebola úinná nijaká zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia medzi Holandským kráľovstvom a Portugalskou republikou.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 OESF je spoločnosť s premenlivým kapitálom usadená v Amsterdame (Holandsku), ktorej predmetom činnosti je investovanie finančných prostriedkov do cenných papierov a iných aktív podľa zásady rozdelenia rizika s cieľom dosiahnuť zhodnotenie investícií jej akcionárov. Táto spoločnosť spravuje aktívne portfólio cenných papierov, ktoré vydali európske podniky kótované na burze. Podľa vnútroštátneho súdu počas útočného obdobia 1997/1998 podiely, ktoré vlastnila spoločnosť OESF v spoločnostiach so sídlom mimo Holandska, jej neumožňovali rozhodovať o činnosti uvedených spoločností.

14 Akcionármi spoločnosti OESF sú fyzické a právnické osoby. V priebehu útočného obdobia 1997/1998 väčšinu akcionárov tvorili súkromné osoby s bydliskom v Holandsku alebo spoločnosti usadené v Holandsku, ktoré buď boli daovníkmi holandskej dane z príjmov právnických osôb, alebo neboli daovníkmi tejto dane. Zvyšok úastí na základnom imaní vlastnili v podstate súkromné osoby usadené v Holandských Antilách a v ďalších členských štátoch (Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Luxemburské veľkovojvodstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska), ako aj spoločnosti usadené v Belgickom

kráľovstve. Akcionármi spoločnosti OESF boli aj spoločnosti a súkromné osoby so sídlom, resp. s bydliskom vo Švajčiarskej konfederácii a súkromné osoby s bydliskom v Spojených štátoch amerických.

15 Pokiaľ ide o účtovné obdobie 1997/1998, spoločnosť OESF prijala dividendy vyplývajúce z úasti na zahraničných spoločnostiach vo výške 5 257 519,15 NLG. Z týchto dividend bolo na archu spoločnosti OESF vybratých 735 320 NLG ako zrážka pri zdroji v zahraničí, z ktorej čiastka 132 339 NLG predstavuje nemeckú daň a 9 905 NLG portugalskú daň.

16 Z dôvodu zaplatenia týchto zahraničných daní spoločnosť OESF požiadala o možnosť využiť kompenzáciu uvedenú v článku 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb v spojení s § 6 kráľovského dekrétu. Túto kompenzáciu vyíslila spoločnosť OESF na 518 270 NLG, pričom za základ výpočtu si vybrala celú uvedenú sumu 735 320 NLG, ktorá zodpovedá v celom rozsahu zahraničným daniam.

17 Príslušný správca dane len čiastočne vyhovel tejto žiadosti, pričom si vybral za základ výpočtu sumu 593 076 NLG, čiže uvedenú sumu 735 320 NLG zníženú o nemeckú daň (132 339 NLG) a portugalskú daň (9 905 NLG), a stanovil výšku kompenzácie na 418 013 NLG. Po podaní sťažnosti bolo toto rozhodnutie potvrdené.

18 Na základe žaloby, ktorú podala spoločnosť OESF, Gerechtshof te Amsterdam (odvolací súd v Amsterdame) zrušil uvedené rozhodnutie a určil výšku spornej kompenzácie na 622 006 NLG. Tento vnútroštátny súd sa domnieval, že tak vylúčenie daní zrazených v Nemecku a Portugalsku zo základu na výpočet kompenzácie, ako aj jej zníženie v pomere k úasti akcionárov usadených alebo s bydliskom mimo Holandska na základnom imaní spoločnosti OESF boli neodôvodnenou prekážkou voňého pohybu kapitálu.

19 Staatssecretaris van Financiën podal na Gerechtshof te Amsterdam dovolanie, ktorým napadol toto rozhodnutie, pokiaľ ide na jednej strane o zohľadnenie daní zrazených v Nemecku a Portugalsku na účely výpočtu kompenzácie a na druhej strane o nevykonanie zníženia kompenzácie v závislosti od úasti na základnom imaní spoločnosti OESF, ktorú vlastnili akcionári, ktorí nemajú bydlisko alebo nie sú usadení v Holandsku.

20 Keďže Hoge Raad der Nederlanden sa domnieva, že riešenie sporu vo veci samej si vyžaduje výklad práva Spoločenstva, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 56 ES v spojení s článkom 58 ods. 1 ES vykladať v tom zmysle, že zakazuje akúkoľvek právnu úpravu členského štátu, ktorá tým, že priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji vybratej iným členským štátom z dividend, ktoré sa vyplátili týmto subjektom, pričom obmedzuje... túto kompenzáciu

a) na čiastku, ktorú by si mohla započítať fyzická osoba, ktorá má bydlisko v Holandsku, na základe daňovej dohody uzavretej s týmto iným členským štátom;

b) v prípade a v rozsahu, v akom sú akcionármi daňového subjektu kolektívneho investovania fyzické osoby, ktoré nemajú bydlisko v Holandsku, alebo spoločnosti, ktoré nie sú daňovníkmi holandskej dane z príjmov právnických osôb?

2. V prípade úplne alebo čiastočne kladnej odpovede na prvú otázku:

a) Zahŕňa pojem „priame investície“ v zmysle článku 57 ods. 1 ES vlastníctvo balíka akcií, ktoré

vydala spoločnosť, ak ich majú vlastní len ako investíciu a ak mu jeho rozsah neumožňuje vykonávať rozhodujúci vplyv na riadenie alebo kontrolu tejto spoločnosti?

b) Je na základe článku 56 ES obmedzenie pohybu kapitálu spojené so zdanením, ktoré by bolo v rozpore s právom, ak by ovplyvnilo cezhraničné transakcie v rámci [Európskeho] spoločenstva, rovnakou mierou v rozpore s právom, ak by tie isté transakcie – za inak rovnakých okolností – smerovali do tretích krajín a z tretích krajín?

c) V prípade zápornej odpovede na otázku 2 písm. b), má sa článok 56 ES vykladať tak, že bráni obmedzeniu, ktoré stanoví členský štát vo vzťahu k daňovej kompenzácii pre daňové subjekty kolektívneho investovania..., ktorá má zohľadniť zrážky na daň pri zdroji z dividend, ktoré vybrala tretia krajina a ktoré sa vyplátili tomuto subjektu, aj keď uvedené obmedzenie je odôvodnené okolnosťou, že nie všetci akcionári uvedeného subjektu majú bydlisko alebo sú usadení v danom členskom štáte?

3. Treba pre odpoveď na prvú a druhú otázku zohľadniť:

a) skutočnosť, že daňová zrážka z vyplatených dividend vykonaná v inom štáte je z tohto štátu vyššia ako zrážka, ktorej predmetom sú dividendy prerozdelené zahraničným akcionárom v tom členskom štáte, kde je daňový subjekt kolektívneho investovania usadený;

b) skutočnosť, že zahraniční akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v štáte, s ktorým členský štát, kde je tento subjekt usadený, uzavrel dohodu upravujúcu na základe reciprocity zápočet zrážok pri zdroji z dividend;

c) skutočnosť, že zahraniční akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte Spoločenstva?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke písm. a)

21 Vo svojej prvej otázke písm. a) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 56 ES a 58 ES majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, ako vo veci samej, ktorá tým, že priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania, ktorí sú usadení na území tohto členského štátu, kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré vykonal iný členský štát, z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu na čiastku, ktorú by si mohla započítať fyzická osoba s bydliskom na tomto území na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretej s týmto iným členským štátom.

22 Pokiaľ ide o vec samu, únikom takejto právnej úpravy je to, že dane z dividend vybrané pri zdroji v Nemecku a Portugalsku nie sú zohľadnené na účely výpočtu uvedenej kompenzácie, pretože v prípade skutkových okolností, ako vo veci samej, dohoda uzavretá medzi Holandským kráľovstvom a Spolkovou republikou Nemecko nezakotvovala právo na zápočet dane vybratej v Nemecku na holandskú daň z príjmov, zatiaľ čo medzi Holandským kráľovstvom a Portugalskou republikou nebola uzavretá nijaká dohoda.

23 Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že vnútroštátny súd sa pýta na zlučiteľnosť takejto právnej úpravy s ustanoveniami Zmluvy ES o voľnom pohybe kapitálu, vzhľadom na skutočnosť, že v súlade s holandským zákonom daňový subjekt kolektívneho investovania usadený v Holandsku, ktorý dostáva dividendy od spoločností usadených v tomto členskom štáte, má nárok na vrátenie celej holandskej dane z dividend zrazenej pri zdroji týmito spoločnosťami.

24 V tejto súvislosti spoločnosť OESF a Komisia Európskych spoločenstiev tvrdia, že pokiaľ

Holandské kráľovstvo nahradí v celom rozsahu daň zrazenú z dividend, ktoré rozdelili holandské spoločnosti, potom musí tiež kompenzovať daň zrazenú z dividend v Nemecku a Portugalsku.

25 V opažnom prípade by Holandské kráľovstvo zaobchádzalo s poslednými uvedenými dividendami nevýhodnejšie než s dividendami, ktoré vyplatili holandské spoločnosti.

26 Účinkom tohto nevýhodnejšieho zaobchádzania je na jednej strane odradenie spoločnosti OESF od investovania v Nemecku a Portugalsku a na druhej strane to, že podniky usadené v týchto členských štátoch ťažšie zhromažďujú kapitál v Holandsku, takže takéto zaobchádzanie je obmedzením voľného pohybu kapitálu, ktorý v zásade zakazuje Zmluva.

27 Naopak, holandská vláda tvrdí, že nemožno vyítať Holandskému kráľovstvu, že s dividendami pochádzajúcimi od nemeckých alebo portugalských spoločností zaobchádza odlišne ako s dividendami pochádzajúcimi od holandských spoločností, pokiaľ holandský daňový zákon zaobchádzal s týmito dividendami zhodne, bez ohľadu na ich pôvod, tým, že nezrazil daň z dividend, ktoré prijala spoločnosť OESF.

28 Okrem toho predmetný režim vrátenia dane vo veci samej sa nezameriava vo všeobecnosti na zbavenie daňového subjektu kolektívneho investovania daňového bremena spočívajúceho v zdanení dividend, ktoré sú mu vyplatené. Vo vnútroštátnych situáciách má totiž daň z dividend povahu preddavku na daň z príjmov právnických osôb. Keďže daňové subjekty kolektívneho investovania usadené v Holandsku sú daňovníkmi dane z príjmov právnických osôb s nulovou sadzbou a keďže v dôsledku toho predmetom holandskej dane z dividend nie sú dividendy, ktoré prijali tieto subjekty, potom daň zrazená pri zdroji z dividend plynúcich týmto subjektom im je vrátená.

29 Preto treba overiť, či predmetná vnútroštátna právna úprava, ako vo veci samej, je obmedzením voľného pohybu kapitálu, ktorý zakazujú články 56 ES a 58 ES, a to vzhľadom na skutočnosť, že daňový subjekt kolektívneho investovania, ktorý je usadený v Holandsku a ktorý prijme dividendy od spoločností usadených v tomto členskom štáte, má nárok na vrátenie celej holandskej dane z dividend zrazenej pri zdroji týmito spoločnosťami.

30 Na úvod je dôležité upresniť, že prináleží každému členskému štátu, aby v súlade s právom Spoločenstva upravil svoj systém zdačovania rozdelených ziskov a v tomto rámci určil základ dane, ako aj sadzbu dane, ktorá sa uplatní, pokiaľ ide o akcionára, ktorému bol tento zisk vyplatený (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. decembra 2006, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Zb. s. I-11673, bod 50, a *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Zb. s. I-11753, bod 47).

31 Preto dividendy, ktoré rozdelila spoločnosť usadená v členskom štáte spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, môžu byť zdanené na viacerých úrovniach. Po prvé tieto dividendy môžu byť reazovo zdanené v členskom štáte, kde je spoločnosť, ktorá ich rozdelila, usadená, pričom toto reazové zdanenie existuje, keď sú rozdelené zisky zdanené najskôr daňou z príjmov právnických osôb splatnou touto spoločnosťou a následne daňou zrazenou z dividend vyplatených spoločnosti príjemcovi. Po druhé tieto dividendy sú dvojito zdanené z právneho hľadiska, ktoré existuje, keď sa v prípade spoločnosti príjemcu znova zdaťujú v štáte, kde je táto spoločnosť usadená. Po tretie zdanenie v štáte, kde je spoločnosť príjemca dividend usadená, hoci spoločnosť, ktorá rozdelila tieto dividendy zdanila rozdelené zisky, môže tiež zakladať reazové zdanenie v tomto členskom štáte.

32 Okrem toho v prípade neexistencie unifikovaných alebo harmonizačných opatrení na úrovni Spoločenstva si členské štáty zachovávajú právomoc prostredníctvom dohody alebo jednostranne definovať kritériá rozdelenia svojej daňovej právomoci, najmä s cieľom zamedziť dvojitému

zdanení (rozsudky z 12. mája 1998, Gilly, C-336/96, Zb. s. I-2793, body 24 a 30; z 21. septembra 1999, Saint-Gobain ZN, C-307/97, Zb. s. I-6161, bod 57, ako aj z 8. novembra 2007, Amutra, C-379/05, Zb. s. I-9569, bod 17). Odhladiť od smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaťovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, s. 6; Mim. vyd. 09/001, s. 147), Dohovoru z 23. júla 1990 o zamedzení dvojitého zdanenia v súvislosti s úpravou ziskov združených podnikov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 225, s. 10) a smernice Rady 2003/48/ES z 3. júna 2003 o zdaťovaní príjmu z úspor v podobe výplaty úrokov (Ú. v. ES L 157, s. 38; Mim. vyd. 09/001, s. 369), ktorého uplatnenia vo veci samej sa účastníci konania nedovolali, totiž v rámci práva Spoločenstva doposiaľ nebolo prijaté nijaké opatrenie na zjednotenie alebo harmonizáciu smerujúce k zamedzeniu situácií dvojitého zdanenia.

33 Pokiaľ ide o predmetnú právnu úpravu vo veci samej, Holandské kráľovstvo rozhodlo o zdanení daňových subjektov kolektívneho investovania daňou z príjmov právnických osôb, ale s nulovou sadzbou, pod podmienku, že celé svoje zisky tieto subjekty po odpôčítaní niektorých zákonom stanovených rezerv rozdelia svojim akcionárom.

34 Ako zdôraznil generálny advokát v bodoch 85 až 87 svojich návrhov, z toho vyplýva, že tieto dividendy, bez ohľadu na ich pôvod, nie sú v holandskom práve zdanené daňovníkovi takého typu subjektu, ako je spoločnosť OESF. Pokiaľ totiž ide na jednej strane o dividendy pochádzajúce od spoločnosti usadenej v Holandsku, daň pôvodne zrazená z týchto dividend, ktorá je podľa vysvetlení holandskej vlády preddavkom na daň z príjmov právnických osôb, sa vráti, lebo daňový subjekt kolektívneho investovania nie je daňovým dlžníkom poslednej uvedenej dane. Pokiaľ ide na druhej strane o dividendy, ktoré pochádzajú od spoločností usadených v Nemecku a Portugalsku, v Holandsku nebola takému subjektu zrazená žiadna daň.

35 Preto Holandské kráľovstvo tým, že nevyrubilo daň daňovým subjektom kolektívneho investovania z dividend pochádzajúcich z Nemecka a Portugalska, zaobchádza s týmito dividendami porovnateľne ako s dividendami, ktoré pochádzajú od holandských spoločností, keďže z dividend pochádzajúcich od holandských spoločností nebola týmto subjektom vyrubená daň. Okrem toho Holandské kráľovstvo tým, že nevyrubilo daň z dividend, ktoré pochádzajú z iných členských štátov, zabránilo, tak ako v prípade dividend vyplatených holandskými spoločnosťami, reťazovému zdaneniu, ktoré vyplýva z výkonu jeho vlastnej daňovej právomoci.

36 Preto v rozpore s tvrdením spoločnosti OESF a Komisie holandská právna úprava, ako vo veci samej, nezaobchádza rozdielne s dividendami, ktoré pochádzajú z Nemecka a Portugalska, v porovnaní s dividendami, ktoré rozdelili holandské spoločnosti.

37 Ak je za týchto podmienok na dividendy, ktoré pochádzajú z Nemecka a Portugalska, uvalené ťažšie daňové bremeno ako na dividendy, ktoré rozdelili holandské spoločnosti, pričom táto nevýhoda nie je pripočítateľná predmetnej holandskej právnej úprave vo veci samej, ale vyplýva zo súbežného výkonu daňovej právomoci tak členskými štátmi usadenia sa spoločností, ktoré rozdelili dividendy, ako aj členským štátom usadenia sa spoločností, ktorej boli rozdelené dividendy, pričom tento výkon súbežnej právomoci sa vyznačuje voľbou Nemecka a Portugalska reťazovo zdaníť rozdelené dividendy a voľbou Holandska nevyrubiť žiadnu daň z dividend daňovým subjektom kolektívneho investovania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2006, Kerckhaert a Morres, C-513/04, Zb. s. I-10967, bod 20).

38 Komisia však tvrdí, že Holandské kráľovstvo ako členský štát, kde je spoločnosť príjemca dividend usadená, je povinné kompenzovať zahraničný daňový tlak na tieto dividendy z rovnakého dôvodu, z akého kompenzuje vnútorný daňový tlak, ktorému sú vystavené uvedené dividendy.

39 S týmto názorom sa nemožno stotožniť. Z judikatúry nepochybne vyplýva, že ak členský štát uplatňuje systém zamedzenia alebo obmedzenia rezidentného alebo hospodárskeho dvojitého zdanenia v prípade dividend, ktoré rezidentom vyplácajú spoločnosti rezidenti, musí zabezpečiť rovnosť zaobchádzania pre dividendy, ktoré rezidentom vyplácajú spoločnosti nerezidenti (rozsudok *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, už citovaný, bod 55 a citovaná judikatúra).

40 V rámci takýchto systémov je totiž situácia akcionárov rezidentov členského štátu, ktorí prijali dividendy od spoločnosti usadenej v tom istom štáte, porovnateľná so situáciou akcionárov rezidentov uvedeného štátu, ktorí prijali dividendy od spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, pokiaľ dividendy tak vnútroštátneho, ako aj zahraničného pôvodu môžu byť rezidentné zdanené (pozri rozsudok *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, už citovaný, bod 56).

41 Povaha členského štátu, ktorý je miestom usadenia spoločnosti príjemcu dividend, však nezakladá povinnosť tomuto členskému štátu kompenzovať daňovú nevýhodu, ktorá vyplýva z rezidentného zdanenia v celom rozsahu uplatňovaného členským štátom, na ktorého území je usadená spoločnosť rozdeľujúca tieto dividendy, pokiaľ prvý členský štát nezdaní ani nezohľadní rozdielne prijaté dividendy, ktoré sa týkajú subjektov kolektívneho investovania usadených na jeho území.

42 Z toho vyplýva, že zo situácie, keď ťažšie daňové bremeno uvalené na dividendy, ktoré rozdelili spoločnosti usadené v Nemecku a Portugalsku daňovému subjektu kolektívneho investovania usadenému v Holandsku, oproti daňovému bremenu, ktorým sú zaťažené dividendy, ktoré tomu istému subjektu rozdelili spoločnosti tiež usadené v poslednom uvedenom členskom štáte, nevyplyva rozdiel v zaobchádzaní, ktorý je pripočítateľný jeho daňovému režimu, ale vyplýva na jednej strane z voľby Spolkovej republiky Nemecka a Portugalskej republiky uplatňovať zrážku pri zdroji z týchto dividend a na druhej strane z voľby Holandského kráľovstva nezdaníť uvedené dividendy, pričom skutočnosť, že posledný uvedený členský štát nestanovuje kompenzáciu za zrážku pri zdroji, o ktorej rozhodli prvé dva štáty, nie je obmedzením voľného pohybu kapitálu.

43 Spoločnosť OESF však tiež zdôrazňuje, že s jej investíciami v Nemecku a Portugalsku sa zaobchádza rozdielne v porovnaní s investíciami vynaloženými v iných členských štátoch, v prípade ktorých je možné využiť kompenzáciu, ktorú upravuje § 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb v spojení s § 6 kráľovského dekrétu, na účely predchádzania rezidentného zdanenia, ktoré nastalo v týchto členských štátoch. Podľa názoru spoločnosti OESF články 56 ES a 58 ES zakazujú takýto rozdiel v zaobchádzaní v závislosti od sídla spoločnosti, ktorá rozdeľuje dividendy.

44 Holandská vláda pripomína, že pokiaľ daňový subjekt kolektívneho investovania je zdaňovaný nulovou sadzbou, na dividendy, ktoré pochádzajú z iného členského štátu, sa neviaže žiadna daň z príjmov právnických osôb, čím vylučuje možnosť, aby tento subjekt započítal zrážku pri zdroji, ktorou sa zdanili tieto dividendy. Preto v snahe vyhnúť sa situácii, aby sa investícia v zahraničí vynaložená prostredníctvom takéhoto subjektu považovala za menej atraktívnu ako priama investícia, cieľom uvedenej kompenzácie je priblíženie daňového zaťaženia príjmov z investícií, ktoré plynú prostredníctvom daňového subjektu kolektívneho investovania, daňovému zaťaženiu investícií vynaložených priamo jednotlivcami.

45 Preto zákonodarca odkázal na účely výpočtu sumy uvedenej kompenzácie na situáciu, keď investície boli vynaložené bez sprostredkovania takéhoto subjektu. Z tohto dôvodu pri dividendách prijatých v zahraničí je táto kompenzácia ohraničená na prípad, keď na základe dohody v daňovej oblasti existuje právo na zápočet zahraničnej zrážky dane na holandskú daň.

46 Okrem toho z rozsudku z 5. júla 2005, D. (C-376/03, Zb. s. I-5821), vyplýva, že situácia, keď investor prijme dividendu, ktorá pochádza z Nemecka alebo Portugalska, sa odlišuje od situácie, keď dividenda pochádza z členského štátu, s ktorým Holandské kráľovstvo uzavrelo takúto dohodu, ako napríklad s Talianskou republikou. Keďže kompenzácia zahraničnej dane zrazenej pri zdroji, ktorá sa má priznať, je nerozlučne spätá s právom akcionára daňového subjektu kolektívneho investovania na zápočet na základe takejto dohody, potom by sa táto kompenzácia po vzore práva na zápočet mala považovať za neoddeliteľnú súčasť takejto dohody, a nie za výhodu, ktorá môže byť od nej oddelená.

47 Ako vyplýva z bodu 42 tohto rozsudku, právo Spoločenstva neukladá povinnosť členskému štátu priznať kompenzáciu nevýhody, ktorá vyplýva z reazového zdanenia pochádzajúceho výlučne zo súbežného výkonu daňových právomocí, ktoré majú rôzne členské štáty. Keď sa však tento členský štát rozhodne ustanoviť takúto kompenzáciu, potom takáto možnosť musí byť vykonávaná v súlade s právom Spoločenstva.

48 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, ako je uvedené v bodoch 30 až 32 tohto rozsudku, že prináleží každému členskému štátu, aby upravil svoj systém zdačovania rozdelených ziskov a najmä určil v tomto rámci uplatniteľný základ dane, ako aj sadzbu dane, pokiaľ ide o subjekt dane, akým je akcionár, ktorému bol tento zisk vyplatený, a že v prípade, že neexistuje žiadne opatrenie na zjednotenie alebo harmonizáciu, členským štátom zostáva zachovaná právomoc vymedziť dohodou alebo jednostranne kritériá rozdelenia svojej právomoci zdanenia.

49 Preto ak existujú rozdiely medzi daňovými právnymi predpismi rôznych členských štátov, ktoré vyplývajú z tejto situácie, členský štát môže byť vedený k tomu, aby na základe dohody alebo jednostranne rôzne zaobchádzal s dividendami, ktoré pochádzajú z rôznych členských štátov, pričom uvedené rôzne zaobchádzanie zodpovedá týmto rozdielom.

50 Pokiaľ ide o dvojstranné daňové dohody, ktoré uzavreli členské štáty, Súdny dvor už skôr pripomenul, že pôsobnosť takejto dvojstrannej dohody týkajúcej sa daní je obmedzená na fyzické alebo právnické osoby, ktoré sú v nej uvedené (pozri rozsudky D., už citovaný, bod 54, a *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, už citovaný, bod 84).

51 V týchto rozsudkoch Súdny dvor rozhodol, že ak výhoda, ktorú stanovuje dvojstranná daňová dohoda, nemôže byť chápaná ako výhoda oddeliteľná od tejto dohody, ale tak, že prispieva k jej všeobecnej rovnováhe, keďže skutočnosť, že vzájomné práva a povinnosti vyplývajúce z uvedenej dohody platia len pre osoby rezidentov jedného z dvoch zmluvných členských štátov, je dôsledkom, ktorý vyplýva z podstaty dvojstranných dohôd, potom právo Spoločenstva nebráni tomu, aby predmetná výhoda nebola priznaná rezidentovi tretieho členského štátu, pokiaľ sa nenachádza v situácii porovnateľnej so situáciou rezidentov, ktorú upravuje uvedená dohoda (pozri v tomto zmysle rozsudky D., už citovaný, body 59 a 63, a *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, už citovaný, body 88 až 93).

52 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o zaplatenie kompenzácie za zrážku pri zdroji vykonanú v inom členskom štáte z dividend, ktoré prijal daňový subjekt kolektívneho investovania usadený v Holandsku, uplatnenie článku 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb vedie k rôznemu zaobchádzaniu s dividendami, ktoré pochádzajú z rôznych členských štátov.

53 Je nepochybné, že v právnych súvislostiach, ktoré charakterizujú vec samu, sa kompenzácia prizná v tých prípadoch, v ktorých sa Holandské kráľovstvo zaviazalo v rámci daňovej dohody, ktorú uzavrelo s členským štátom, ktorý vykonal zrážku pri zdroji, umožniť fyzickým osobám zápočet uvedenej zrážky na holandskú daň z príjmov, ktorej sú daňovníkmi.

54 Ako však zdôraznil generálny advokát v bode 107 svojich návrhov, zaplatenie kompenzácie, ktoré stanovuje § 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb v spojení s § 6 kráľovského dekrétu, nevyplýva z automatického uplatňovania takejto dvojstrannej daňovej dohody, ale z jednostranného rozhodnutia Holandského kráľovstva rozšíriť výhody, ktoré vyplývajú z takýchto dohôd, na daňové subjekty kolektívneho investovania.

55 Ak z dôvodov uvedených v bodoch 48 a 49 tohto rozsudku takéto jednostranné rozhodnutie nemožno samo osebe považovať za také, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, potom treba overiť, či rôzne zaobchádzanie, ktoré z toho vyplýva, nespôsobuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

56 V tejto súvislosti však treba zdôrazniť, že ak sa vylúči použitie kompenzácie, ktorá sa týka zdanenia pri zdroji dividend prijatých v zahraničí, v prípade dividend, ktoré pochádzajú z niektorých členských štátov, právna úprava, ako vo veci samej, znižuje atraktívnosť investovania do týchto členských štátov v porovnaní s investovaním do členských štátov, ktorých zrážky dane z dividend zakladajú nárok na túto kompenzáciu. Takáto právna úprava preto môže odradiť subjekt kolektívneho investovania od investovania v členských štátoch, na ktorých zrážky z dividend sa nevzťahuje kompenzácia, takže predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré v zásade zakazuje článok 56 ES.

57 V zmysle článku 58 ods. 1 písm. a) ES „ustanovenia článku 56 majú bez toho, aby boli dotknuté práva členských štátov... uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa... miesta, kde investovali kapitál“.

58 Takisto je potrebné zdôrazniť, že samotná odchýlka zakotvená v článku 58 ods. 1 písm. a) ES je obmedzená článkom 58 ods. 3 ES, ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto článku „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 56 [ES]“ (pozri rozsudok zo 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, Zb. s. I-7477, bod 28).

59 Preto je potrebné rozlišovať medzi dovoleným nerovným zaobchádzaním podľa článku 58 ods. 1 písm. a) ES a zakázanou diskrimináciou podľa odseku 3 tohto článku. Z judikatúry však vyplýva, že na to, aby vnútroštátna daňová právna úprava, ktorá rozlišuje medzi daňovníkmi podľa miesta investovania ich kapitálu, mohla byť považovaná za zlužiteľnú s ustanoveniami Zmluvy o voľnom pohybe kapitálu, je potrebné, aby sa tento rozdiel v zaobchádzaní vzťahoval na situácie, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo je odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. júna 2000, Verkooijen, C-35/98, Zb. S. I-4071, bod 43; Manninen, už citovaný, bod 29, a z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, Zb. s. I-7685, bod 42).

60 Ako vysvetľuje holandská vláda, kompenzáciou, ktorú stanovuje predmetná holandská právna úprava vo veci samej, sa zameriava na vyrovnanie daňového zaobchádzania s dividendami, ktoré získa akcionár, ktorý uskutočnil priamu investíciu, v čo najväčšej možnej miere s daňovým zaobchádzaním s dividendami, ktoré získa akcionár, ktorý investoval prostredníctvom daňového subjektu kolektívneho investovania, aby sa predišlo tomu, že investícia v zahraničí vynaložená prostredníctvom takéhoto subjektu je považovaná za menej atraktívnu ako priama investícia.

61 Vzhľadom na takúto právnu úpravu však je situácia daňového subjektu kolektívneho investovania, keď prijme dividendy pochádzajúce z členských štátov, s ktorými Holandské kráľovstvo uzavrelo dohodu zakotvujúcu právo akcionárov fyzických osôb na zápočet dane z dividend, ktorú zrazili tieto členské štáty, na daň z príjmov, ktorú sú povinní zaplatiť v Holandsku, odlišná od situácie, v ktorej sa nachádza subjekt, keď prijme dividendy pochádzajúce z členských štátov, s ktorými Holandské kráľovstvo neuzavrelo takúto dohodu, pričom ide o dividendy, pre ktoré nie je takéto právo stanovené.

62 Len vtedy, ak ide o investície v členských štátoch, s ktorými Holandské kráľovstvo uzavrelo takúto dvojstrannú daňovú dohodu, v prípade neexistencie kompenzácie, ktorú stanovujú predmetné ustanovenia vo veci samej, voľba investovať prostredníctvom daňového subjektu kolektívneho investovania sa vystavuje riziku, že môže byť menej výhodná pre akcionára fyzickú osobu ako priama investícia.

63 Naopak, pokiaľ ide o členské štáty, s ktorými Holandské kráľovstvo neuzavrelo takúto dohodu, voľba fyzickej osoby investovať prostredníctvom takéhoto subjektu sa nespája s rizikom straty výhody, na ktorú by mala nárok, ak by si zvolila priame investovanie v uvedených členských štátoch. Preto táto situácia nie je objektívne porovnateľná so situáciou, keď Holandské kráľovstvo uzavrelo takúto daňovú dohodu.

64 Z toho vyplýva, že v prípade právnej úpravy ako vo veci samej, ktorou preto, aby sa daňové zaobchádzanie s priamymi investíciami v čo najväčšej možnej miere vyrovnalo daňovému zaobchádzaniu s investíciami vynaloženými prostredníctvom subjektov kolektívneho investovania, členský štát rozhodol, že prizná takýmto subjektom kompenzáciu za zrážky dane pri zdroji z dividend pochádzajúcich z členských štátov, voči ktorým sa v rámci dvojstranných dohôd zaviazal umožniť fyzickým osobám zápočet uvedených zrážok na daň z príjmov, ktorej sú daňovými dlžníkmi podľa ich vnútroštátneho práva, nebránia články 56 ES a 58 ES tomu, aby uvedený členský štát vylúčil túto kompenzáciu, pokiaľ ide o dividendy pochádzajúce z iných členských štátov, s ktorými neuzavrel dvojstranné dohody obsahujúce takéto ustanovenia, keďže nejde o situácie objektívne porovnateľné.

65 Vzhľadom na vyššie uvedené preto treba na prvú položenú otázku písm. a) odpovedať tak, že články 56 ES a 58 ES nebránia takej právnej úprave členského štátu, ako vo veci samej, ktorá priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania usadeným na území tohto členského štátu kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu na sumu, ktorú by si mohla z dôvodu podobných zrážok započítať fyzická osoba s bydliskom na území tohto prvého štátu na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretej s týmto iným členským štátom.

O prvej otázke písm. b)

66 Svojou prvou otázkou písm. b) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 56 ES a 58 ES majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, ako je predmetná právna úprava vo veci samej, ktorá tým, že priznáva subjektom kolektívneho investovania

kompensáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompensáciu, pokiaľ akcionármi uvedených subjektov sú fyzické osoby, ktoré nemajú bydlisko v prvom členskom štáte, alebo subjektom, ktoré nie sú v tomto štáte daňovníkmi dane z príjmov právnických osôb.

67 Ak aj z prvej otázky písm. a) vyplýva, že za okolností vo veci samej právo Spoločenstva neukladá členskému štátu povinnosť priznať daňovým subjektom kolektívneho investovania kompensáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktorú uskutočnil iný členský štát z dividend vyplatených týmto subjektom, keď však napriek tomu prvý členský štát rozhodol o stanovení takejto kompensácie, potom sa táto možnosť musí vykonávať v súlade s právom Spoločenstva.

68 Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, akcionármi spoločnosti OESF sú fyzické a právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách.

69 Preto treba skúmať po prvé, či zníženie v pomere k úasti na základnom imaní daňového subjektu kolektívneho investovania, ktorú vlastní akcionári, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných členských štátoch, je obmedzením voľného pohybu kapitálu, a v prípade kladnej odpovede, či toto obmedzenie možno odôvodniť. Po druhé treba overiť, či daná odpoveď, ktorá sa týka situácie, keď akcionári takehoto subjektu majú bydlisko alebo sú usadení v iných členských štátoch, sa uplatňuje aj na situácie, keď uvedení akcionári majú bydlisko v krajinách alebo sú usadení v tretích krajinách.

70 Nutné je konštatovať, že pokiaľ ide o výpočet sumy kompensácie priznanej v súlade s predmetnými ustanoveniami vo veci samej na účely zohľadnenia zrážok dane pri zdroji z dividend pochádzajúcich z iných členských štátov, holandská právna úprava zakladá rozdiel v zaobchádzaní medzi daňovými subjektmi kolektívneho investovania, ktorých všetci akcionári majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku, a subjektmi, ako je spoločnosť OESF, ktorého aspoň akcionárov má bydlisko alebo je usadená v inom členskom štáte. V prvom prípade uvedená kompensácia zodpovedá na základe § 6 ods. 1 kráľovského dekrétu sume, ktorú si fyzická osoba s bydliskom v Holandsku mohla z dôvodu uvedených zrážok započítať na daň z príjmov, ktorej daňovníkom je v tomto členskom štáte. V druhom prípade je táto suma v súlade s § 6 ods. 2 kráľovského dekrétu znížená v pomere k úasti akcionárov ďalších členských štátov na základnom imaní dotknutých subjektov.

71 Kompensácia takto priznaná z dôvodu zrážok dane pri zdroji z dividend, ktoré pochádzajú z iných členských štátov, je súčasťou sumy zisku, ktorý sa má rozdeliť akcionárom dotknutého daňového subjektu kolektívneho investovania, ktorý je rozdelený medzi nich v závislosti od úasti každého z nich na základnom imaní tohto subjektu.

72 Ako zdôraznil generálny advokát v bode 118 svojich návrhov, z toho vyplýva, že zníženia kompensácie súvisiacej so zahraničnou daňou v pomere k úasti akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte, na základnom imaní takehoto subjektu znevýhodňuje jej všetkých akcionárov bez rozdielu, pretože má za následok zníženie celkovej výšky zisku, ktorý sa má rozdeliť.

73 Preto v legislatívnom kontexte ako vo veci samej je výhodnejšie pre daňový subjekt kolektívneho investovania získať akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v členskom štáte, kde je usadený tento subjekt, takže čím je nižšia úasť akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných členských štátoch, na jej základnom imaní, tým je vyšší zisk, ktorý sa má rozdeliť medzi akcionárov.

74 Takéto zníženie je preto obmedzením voľného pohybu kapitálu, ktoré zakazuje v zásade článok 56 ES, keďže pre daný subjekt kolektívneho investovania môže byť prekážkou pri získavaní kapitálu v iných členských štátoch, ako je členský štát, kde je usadený, a môže tiež odradiť investorov z týchto iných členských štátov nadobúdať úasti na jeho kapitáli.

75 Holandská vláda však pripomína, že pokiaľ ide o výpočet sumy kompenzácie, ktorá sa má priznať danému subjektu kolektívneho investovania, § 28 ods. 1 písm. b) zákona o dani z príjmov právnických osôb odkazuje na situáciu akcionára, ktorý priamo investuje v zahraničí.

76 Podľa názoru tejto vlády, pokiaľ ide o možnosť zápočtu zrážok pri zdroji z dividend prijatých v zahraničí, situácia holandského rezidenta, ktorý je danovníkom holandskej dane z príjmov alebo holandskej dane z príjmov právnických osôb, sa odlišuje od situácie nerezidenta, ktorý nemá takúto danovú povinnosť, pretože iba akcionári, ktorí sú danovníkmi dane z príjmov alebo dane z príjmov právnických osôb v Holandsku, si môžu započítať uvedené zrážky.

77 Preto je zlučiteľné s článkom 56 ES v spojení s článkom 58 ods. 1 písm. a) ES, pokiaľ posledné uvedené ustanovenie umožňuje členským štátom založiť rozdiel medzi danovníkmi, ktorí sa nenachádzajú v rovnakej situácii, ak ide o ich bydlisko, rozdielne pristupovať k sume kompenzácie priznanej danému subjektu kolektívneho investovania, podľa toho, či jej akcionári, pokiaľ ide o prijaté dividendy, sú, alebo nie sú danovníkmi dane z príjmov alebo dane z príjmov právnických osôb v Holandsku.

78 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, ako uviedla holandská vláda, že Holandské kráľovstvo zdaní dividendy, ktoré rozdelil daný subjekt kolektívneho investovania, tak svojim akcionárom, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku, ako aj akcionárom, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte. Preto sa nemožno domnievať, že takýto subjekt, ktorého základné imanie čiastočne vlastní akcionári, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku, sa nachádza v odlišnej situácii od situácie subjektu, ktorého všetci akcionári majú bydlisko alebo sú usadení v tom istom členskom štáte, kde je usadený subjekt.

79 Preto, ako zdôraznil generálny advokát v bode 121 svojich návrhov, od chvíle, keď sa Holandské kráľovstvo rozhodlo priznať daným subjektom kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na jeho území, kompenzáciu z dôvodu zrážok dane v zahraničí a vykonáva svoju danovú právomoc vzhľadom na všetky dividendy, ktoré takéto subjekty rozdelili svojim akcionárom, bez ohľadu na to, či majú bydlisko alebo sú usadení v tomto členskom štáte, alebo v iných členských štátoch, musí priznať nárok na túto kompenzáciu daným subjektom kolektívneho investovania, ktorých akcionári nemajú bydlisko alebo nie sú usadení v uvedenom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. decembra 2006, Denkavit Internationaal a Denkavit France, C-170/05, Zb. s. I-11949, bod 37, ako aj citovanú judikatúru).

80 Holandská vláda okrem iného tvrdí, že pokiaľ sa kompenzácia priznaná uvedeným subjektom rozdelí ich akcionárom a je zahrnutá do ich príjmov na účely výberu dane, potom parametre, ktoré sú súčasťou vzorca výpočtu tejto kompenzácie, súvisia so sadzbou dane zaplatenou v Holandsku z dividend, ktoré rozdelil tento subjekt svojim akcionárom.

81 Podľa názoru tejto vlády sadzbami, ktorými zdanilo Holandské kráľovstvo rozdelenie ziskov spoločností danovníkom akcionárom, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v tomto členskom štáte a tu sú danovníkmi dane z príjmov alebo dane z príjmov právnických osôb, ktoré sú vyššie ako stanovené sadzby, pokiaľ ide o zdanenie akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v zahraničí. Poslední uvedení akcionári totiž zaplatia v Holandsku len daň z dividend so zníženou sadzbou, ktorej výška vo všeobecnosti je v súlade s dohodami v danej oblasti 15 %. Uvedená skutočnosť vysvetľuje zníženie sumy kompenzácie, ktorá sa má priznať danému subjektu

kolektívneho investovania v pomere k ú?asti na základnom imaní da?ového subjektu kolektívneho investovania, ktorú vlastní akcionári, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných ?lenských štátoch.

82 V tejto súvislosti, hoci predmetná právna úprava vo veci samej sa zameriava na rozlišovanie medzi akcionármi subjektov kolektívneho investovania podľa toho, či sú rezidentmi, alebo nerezidentmi, aby kompenzácia, ktorá im plyní v dôsledku rozdelenia ziskov týmito subjektmi, bola v pomere k sadzbám dane, ktorej da?ovníkmi sú uvedení akcionári v Holandsku, treba zdôrazniť, že zníženie výšky kompenzácie v pomere ku kapitálovej ú?asti akcionárov, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v iných ?lenských štátoch, v uvedených subjektoch neumož?uje dosiahnuť takýto cieľ. Ako je zdôraznené v bode 72 tohto rozsudku, takéto zníženie totiž znevýhod?uje všetkých akcionárov da?ových subjektov kolektívneho investovania bez rozdielu, pretože má za následok zníženie celkovej výšky zisku, ktorý sa má rozdeliť.

83 Naopak, zníženie kompenzácie v pomere ku kapitálovej ú?asti v da?ovom subjekte kolektívneho investovania, ktorú majú akcionári, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v ostatných ?lenských štátoch, umož?uje predchádzať zníženiu da?ových príjmov vyplývajúcich z dividend, ktoré rozdelili da?ové subjekty kolektívneho investovania, čo má za následok, že Holandské krá?ovstvo prizná uvedenú kompenzáciu, bez oh?adu na akcionársku štruktúru týchto subjektov, akcionárom nerezidentom, ktorí sú, pokiaľ ide o dividendy, ktoré rozdelili uvedené subjekty, da?ovníkmi dane, ktorej sadzba je nižšia ako sadzba dane, ktorej da?ovníkmi sú akcionári rezidenti.

84 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že zníženie da?ových príjmov sa nemôže považovať za naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorého by sa bolo možné dovoliť pri odôvodnení opatrenia, ktoré je v zásade v rozpore so základnou slobodou (pozri najmä rozsudok Manninen, už citovaný, bod 49 a citovanú judikatúru).

85 Z toho vyplýva, že ?lánky 56 ES a 58 ES bránia takej právnej úprave ?lenského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, ktorá tým, že priznáva da?ovým subjektom kolektívneho investovania usadeným na území tohto ?lenského štátu kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré vykonal iný ?lenský štát z dividend vyplatených týmto subjektom, pri?om obmedzuje túto kompenzáciu, pokiaľ ich akcionármi sú fyzické ako právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v iných ?lenských štátoch, keď takéto zníženie znevýhod?uje všetkých akcionárov uvedených subjektov bez rozdielu.

86 Pokiaľ ide o otázku, či odpoveď uvedená v predchádzajúcom bode tohto rozsudku sa môže vz?ahovať aj na situácie, keď zahraniční akcionári subjektov kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v tretej krajine, holandská vláda sa domnieva, že ?lenský štát môže rozlišovať medzi takouto situáciou a situáciou, keď akcionári majú bydlisko alebo sú usadení v inom ?lenskom štáte.

87 V tejto súvislosti, ako zdôraznil Súdny dvor v bode 31 rozsudku z 18. decembra 2007, A (C?101/05, Zb. s. I?11531), hoci liberalizácia pohybov kapitálu s tretími krajinami môže bezpochyby sledovať iné ciele než vytvorenie vnútorného trhu, ako sú najmä zais?ovanie vierohodnosti jednotnej meny Spolo?enstva na svetových finančných trhoch a udržiavanie finančných centier svetového významu v ?lenských štátoch, treba konštatovať, že keď bola zásada vo?ného pohybu kapitálu ?lánkom 56 ods. 1 ES rozšírená na pohyb kapitálu medzi tretími krajinami a ?lenskými štátmi, rozhodli sa tieto ?lenské štáty zakotviť uvedenú zásadu v tom istom ?lánku a v rovnakom znení pre ten pohyb kapitálu, ktorý sa uskuto?ňuje v rámci Spolo?enstva, a pre ten, ktorý sa týka vz?ahov s tretími krajinami.

88 Súdny dvor tiež rozhodol, že nemožno považovať za rozhodujúce tvrdenie, podľa ktorého,

ak by sa pojem obmedzenie pohybu kapitálu vykladal vo vzťahoch medzi členskými štátmi a tretími krajinami rovnakým spôsobom ako vo vzťahoch medzi členskými štátmi, Spoločenstvo by potom jednostranne otvorilo tretím krajinám svoj trh bez toho, aby si zachovalo prostriedky na vyjednávanie nevyhnutné na dosiahnutie liberalizácie zo strany týchto krajín (pozri rozsudok A, už citovaný, bod 38).

89 Súdny dvor však konštatoval, že pohyb kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín sa odohráva v odlišnom právnom kontexte než pohyb kapitálu na úrovni Spoločenstva (pozri rozsudok A, už citovaný, bod 36). Z dôvodu stupňa právnej integrácie existujúcej medzi členskými štátmi Európskej únie a najmä existencie legislatívnych opatrení Spoločenstva zameraných na spoluprácu medzi vnútroštátnymi daňovými orgánmi, akým je aj smernica Rady 77/799/EHS z 19. decembra 1977 o vzájomnej pomoci príslušných úradov členských štátov v oblasti priamych daní (Ú. v. ES L 336, s. 15; Mim. vyd. 09/001, s. 63), zdaňovanie hospodárskych činností s cezhraničnými aspektmi nepresahujúcimi hranice Spoločenstva, ktoré vykonáva členský štát, nie je totiž vždy porovnateľné so zdanením hospodárskych činností, ktoré súvisia so vzťahmi medzi členskými štátmi a tretími krajinami (pozri rozsudky *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 170, a A, už citovaný, bod 37).

90 Nemožno ani vylúčiť, že členský štát môže preukázať, že obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín je odôvodnené dôvodom daným za okolností, keby tento dôvod nemohol byť platným odôvodnením obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi (rozsudky *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 171, a A, už citovaný, bod 37).

91 V tejto právnej veci írsky štát, ako aj Komisia najmä uviedli, že členské štáty musia mať možnosť dovoľávať sa nutnosti zabezpečiť účinnosť daňových kontrol ako naliehavého dôvodu všeobecného záujmu, ktorý odôvodňuje obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín.

92 V tejto súvislosti treba na jednej strane zdôrazniť, že Holandské kráľovstvo zdaňuje daňou z dividend dividendy, ktoré rozdelil daňový subjekt kolektívneho investovania usadený na jeho území akcionárom, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v tretích krajinách. Na druhej strane treba konštatovať, že kompenzácia priznaná takémuto subjektu je znížená v pomere k úasti na jeho kapitáli, ktorú majú takí akcionári, bez toho, žeby daňové zaobchádzanie s týmito akcionármi v tretích krajinách bolo z tohto hľadiska relevantné. Preto sa v prejednávanej veci nemožno dovoľávať nutnosti zabezpečiť účinnosť daňových kontrol.

93 Holandská vláda sa tiež domnieva, že musí byť daná možnosť dovoľávať sa potreby predchádzania zníženiam daňových príjmov, aby sa odôvodnilo obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín. Ak by sa totiž problémy, ktoré súvisia najmä so znížením základu dane, mohli vyriešiť cestou posilnenej harmonizácie daňovej právnej úpravy členských štátov na úrovni Spoločenstva, potom neexistuje porovnateľná možnosť harmonizovať daňové právne úpravy vo vzťahoch s tretími krajinami.

94 Treba však pripomenúť, že zníženie výšky kompenzácie v pomere k úasti na základnom imaní daňového subjektu kolektívneho investovania, ktorú vlastní akcionári, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v tretích krajinách, má za následok zníženie celkovej výšky zisku, ktorý sa má rozdeliť medzi akcionárov tohto subjektu.

95 Preto aj za predpokladu, že sa takéhoto dôvodu možno dovoľávať, aby sa odôvodnilo obmedzenie pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín, takéto odôvodnenie nemožno zohľadniť v prejednávanej veci, pokiaľ má uvedené zníženie úinky voči všetkým akcionárom dotknutého subjektu kolektívneho investovania bez rozdielu, bez ohľadu na to, či majú bydlisko

alebo sú usadení v členských štátoch, alebo v tretích krajinách.

96 Z toho vyplýva, že v právnom kontexte ako vo veci samej odpoveď, ktorá sa týka situácie, keď akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte, sa uplatňuje aj na situácie, keď akcionári subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v tretích krajinách.

97 Vzhľadom na predchádzajúce treba odpovedať na prvú otázku písm. b) tak, že články 56 ES a 58 ES bránia takej právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, ktorá priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania usadeným na území tohto členského štátu kompenzáciu určenú na zohľadnenie zrážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát alebo tretia krajina z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu, pokiaľ ich akcionármi sú fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách, keď takéto zníženie znevýhodňuje všetkých akcionárov uvedených subjektov bez rozdielu.

O druhej otázke písm. a)

98 Svojou druhou otázkou písm. a) sa vnútroštátny súd pýta, či pojem „priame investície“ v zmysle článku 57 ods. 1 ES sa zameriava na vlastnenie balíka akcií vydaných spoločnosťou, ktorý neumožňuje vykonávať určujúci vplyv na riadenie alebo kontrolu spoločnosti.

99 Podľa článku 57 ods. 1 ES ustanovenie článku 56 ES nezasahuje do uplatňovania obmedzení vo vzťahu k tretím krajinám, ktoré platia vo vnútroštátnom práve alebo v práve Spoločenstva k 31. decembru 1993 z hľadiska pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín, keď obsahuje priame investície vrátane investícií do nehnuteľného majetku, usadenia sa, poskytovania finančných služieb alebo vstupu cenných papierov na kapitálové trhy.

100 Keďže definícia pojmu „pohyb kapitálu“ v zmysle článku 56 ods. 1 ES v Zmluve neexistuje, Súdny dvor uznal indikatívnu hodnotu nomenklatúry pripojenej k smernici Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 Zmluvy [článok zrušený Amsterdamskou zmluvou] (Ú. v. ES L 178, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10). Pohyb kapitálu v zmysle článku 56 ods. 1 ES, najmä priame investície, to znamená, ako to vyplýva z tejto nomenklatúry a vysvetľujúcich poznámok, ktoré sú k nej pripojené, investície akejkolvek povahy, ktoré boli vykonané fyzickými alebo právnickými osobami a ktoré slúžia na vytvorenie alebo udržanie trvalých a priamych prepojení medzi osobou poskytujúcou kapitál a podnikom, ktorému sa kapitál poskytuje na účely vykonávania jeho hospodárskej činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, body 179 až 181; z 23. októbra 2007, *Komisija/Nemecko*, C-112/05, Zb. s. I-8995, body 33 a 34, a A, už citovaný, bod 64).

101 Pokiaľ ide o účasť na nových alebo existujúcich podnikoch, ako to potvrdzujú tieto vysvetľujúce poznámky, cieľ vytvorenia alebo udržania trvalých a priamych hospodárskych prepojení predpokladá, že akcie, ktoré vlastní akcionár, mu umožňujú buď na základe ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy o akciových spoločnostiach, alebo iným spôsobom účinne sa zúčastňovať na riadení tejto spoločnosti alebo jej kontrole (rozsudok *Komisija/Nemecko*, už citovaný, bod 18 a citovaná judikatúra).

102 Preto treba odpovedať na druhú otázku písm. a) tak, že obmedzenie patrí do pôsobnosti článku 57 ods. 1 ES ako obmedzenie pohybu kapitálu zahŕňajúceho priame investície, pokiaľ sa vzťahuje na investície akejkoľvek povahy, ktoré vynakladajú fyzické alebo právnické osoby a ktoré slúžia na vytvorenie alebo udržanie trvalých a priamych prepojení medzi osobou poskytujúcou kapitál a podnikom, ktorému sa kapitál poskytuje na účely vykonávania jeho hospodárskej činnosti.

O druhej otázke písm. b) a c)

103 Svojou druhou otázkou písm. b) sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či má článok 56 ES rovnaký účinok, pokiaľ ide o pohyb kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín a o pohyb v rámci Spoločenstva, a svojou druhou otázkou písm. c), či skutočnosť, že nemecký štát zníži kompenzáciu stanovenú pre daňové subjekty kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na jeho území, a určenú na účely zohľadnenia záťažok dane pri zdroji z dividend, ktoré pochádzajú z tretej krajiny, v závislosti od účasti akcionárov, ktorí nemajú bydlisko alebo nie sú usadení v dotknutom nemeckom štáte, na základnom imaní týchto subjektov je obmedzením voľného pohybu kapitálu.

104 Tieto otázky, ktoré treba skúmať spoločne, sa pýtajú na to, či odpoveď na prvú otázku písm. b) závisí od skutočnosti, že dividendy nepochádzajú z iného nemeckého štátu, ale z tretej krajiny.

105 V tejto súvislosti z bodov 79 a 96 tohto rozsudku vyplýva, že od chvíle, keď sa Holandské kráľovstvo rozhodlo priznať daňovým subjektom kolektívneho investovania usadeným na jeho území kompenzáciu z dôvodu záťažok na daň vykonaných v zahraničí a keď sa rozhodlo vykonávať svoju daňovú právomoc vzhľadom na všetky dividendy, ktoré rozdelili subjekty svojim akcionárom bez ohľadu na to, či majú bydlisko alebo sú usadení v tomto nemeckom štáte alebo v iných nemeckých štátoch, alebo v tretích krajinách, musí priznať nárok na túto kompenzáciu daňovým subjektom kolektívneho investovania, ktorých akcionári nemajú bydlisko alebo nie sú usadení v Holandsku.

106 Ako je zdôraznené v bodoch 70 až 96 tohto rozsudku, pravidlo, podľa ktorého takáto kompenzácia priznaná z dôvodu záťažok na daň vykonaných v zahraničí je znížená v pomere k účasti na základnom imaní subjektu kolektívneho investovania, ktorú vlastnia akcionári, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v inom nemeckom štáte alebo v tretej krajine, zakladá rozdiel v zaobchádzaní medzi takýmito subjektmi, ktorých všetci akcionári majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku, a subjektmi, ktorých časť akcionárov má bydlisko alebo je usadená v inom nemeckom štáte alebo v tretej krajine, pričom uvedený rozdiel v zaobchádzaní neodôvodňuje ani skutočnosť, že tieto subjekty sa nachádzajú v odlišnej situácii, ani ciele daňovej politiky, ako ich uvádza holandská vláda.

107 Nutné je konštatovať, že takéto pravidlo je v rozpore s článkami 56 ES a 58 ES nezávisle od otázky, či záťažky dane, ktoré zakladajú nárok na kompenzáciu, sa uskutočnili v inom nemeckom štáte alebo v tretej krajine, pokiaľ v oboch prípadoch existuje rôzne zaobchádzanie medzi subjektmi, ktorých všetci akcionári majú bydlisko alebo sú usadení v Holandsku, a subjektmi, ktorých časť akcionárov má bydlisko alebo je usadená v inom nemeckom štáte alebo v tretej krajine, a že uvádzané odôvodnenia nesúvisia so štátom, odkiaľ pochádzajú dividendy, ktoré prijali uvedené subjekty.

108 Na druhú otázku písm. b) a c) je potrebné odpovedať tak, že články 56 ES a 58 ES bránia takej právnej úprave nemeckého štátu, ako je právna úprava vo veci samej, ktorá tým, že priznáva subjektom kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na území tohto nemeckého štátu, kompenzáciu určenú na zohľadnenie záťažok dane pri zdroji, ktoré vykonala tretia krajina z

dividend vyplatených týmto subjektom, obmedzuje túto kompenzáciu, pokiaľ ich akcionármi sú fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách, keď takéto zníženie znevýhodňuje všetkých akcionárov uvedených subjektov bez rozdielu.

O tretej otázke písm. a)

109 Svojou treťou otázkou písm. a) sa vnútroštátny súd pýta, či skutočnosť, že zrážka dane, ktorá sa vykoná v inom štáte z dividend, ktoré prijal v tomto štáte subjekt kolektívneho investovania usadený v inom členskom štáte, je vyššia ako zrážka dane v poslednom uvedenom členskom štáte z dividend rozdelených zahraničným akcionárom, má vplyv na odpoveď na obe prvé otázky.

110 Ako vyplýva z vnútroštátneho rozhodnutia, táto otázka je odôvodnená skutočnosťou, že v priebehu dotknutého útovného obdobia sadzba zrážky dane pri zdroji, ktoré vykonalo Portugalsko z dividend vyplatených spoločnosti OESF do tohto členského štátu, bola 17,5 %, zatiaľ čo sadzba zrážky dane pri zdroji, ktoré vykonalo Holandsko z dividend rozdelených akcionárom spoločnosti OESF, dosahovala 15 %.

111 Vzhľadom na to, že dividendy pochádzajúce z Portugalska neboli zohľadnené na účely výpočtu predmetnej kompenzácie priznanej subjektu kolektívneho investovania vo veci samej, a so zreteľom na odpoveď na prvú otázku písm. a) netreba na tretiu otázku písm. a) odpovedať.

O tretej otázke písm. b)

112 Svojou treťou otázkou písm. b) sa vnútroštátny súd pýta, či na účely odpovede na prvé dve otázky treba zohľadniť skutočnosť, že zahraniční akcionári subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v štáte, s ktorým členský štát, kde je tento subjekt usadený, uzavrel dohodu upravujúcu na základe reciprocity zápočet zrážok dane pri zdroji z dividend. Keďže miesto bydliska alebo usadenia sa akcionárov uvedeného subjektu sa zohľadní len pri znížení výšky kompenzácie v pomere k úasti na základnom imaní uvedeného subjektu, ktorú vlastní akcionári, ktorí nemajú bydlisko ani nie sú usadení v členskom štáte, kde je usadený subjekt, potom sa treba domnievať, že táto otázka sa vzťahuje len na prvú otázku písm. b).

113 V tejto súvislosti treba konštatovať, že skutočnosť, že štát bydliska alebo usadenia sa akcionárov daného subjektu kolektívneho investovania a Holandské kráľovstvo sa dohodli na možnosti zápočtu dane, ktorú Holandské kráľovstvo zrazilo z dividend, ktoré rozdelil uvedený subjekt svojim akcionárom, nemení nič na okolnosti, že Holandské kráľovstvo vykonáva svoju daňovú právomoc tým, že zadržuje tieto dividendy. Ako však vyplýva z bodov 79 a 96 tohto rozsudku, práve to, že členský štát vykonáva svoju daňovú právomoc vzhľadom na dividendy, ktoré vyplatili daňové subjekty kolektívneho investovania usadené na jeho území svojim akcionárom bez ohľadu na to, či majú bydlisko alebo sú usadení v uvedenom členskom štáte alebo v iných členských štátoch, alebo v tretích krajinách, odôvodňuje, pokiaľ je stanovená kompenzácia, ako vo veci samej, nutnosť rozšíriť právomoc na daňové subjekty kolektívneho investovania, ktorých akcionári nemajú bydlisko alebo nie sú usadení v tomto členskom štáte.

114 Preto treba odpovedať na tretiu otázku písm. b) tak, že skutočnosť, že zahraniční akcionári daného subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v štáte, s ktorým členský štát, kde je tento subjekt usadený, uzavrel dohodu upravujúcu na základe reciprocity zápočet zrážok dane pri zdroji z dividend, nemá vplyv na odpoveď na prvú otázku písm. b).

O tretej otázke písm. c)

115 Svojou treťou otázkou písm. c) sa vnútroštátny súd pýta, či treba na účely odpovede na prvé dve otázky zohľadniť skutočnosť, že zahraniční akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v inom členskom štáte Spoločenstva.

116 Berúc do úvahy odpoveď na prvú otázku písm. b) netreba na túto otázku odpovedať.

O trovách

117 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Články 56 ES a 58 ES nebránia takej právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, ktorá priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na území tohto členského štátu, kompenzáciu určenú na zohľadnenie zážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu na sumu, ktorú by si mohla započítať z dôvodu podobných zážok fyzická osoba s bydliskom na území tohto prvého štátu na základe zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretej s týmto iným členským štátom.

2. Články 56 ES a 58 ES bránia takej právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava vo veci samej, ktorá priznáva daňovým subjektom kolektívneho investovania, ktoré sú usadené na území tohto členského štátu, kompenzáciu určenú na zohľadnenie zážok dane pri zdroji, ktoré uskutočnil iný členský štát alebo tretia krajina z dividend vyplatených týmto subjektom, pričom obmedzuje túto kompenzáciu, pokiaľ ich akcionármi sú fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách, keď takéto zníženie znevýhodňuje všetkých akcionárov uvedených subjektov bez rozdielu.

V tejto súvislosti nemá žiaden význam skutočnosť, že zahraniční akcionári daňového subjektu kolektívneho investovania majú bydlisko alebo sú usadení v štáte, s ktorým členský štát, kde je tento subjekt usadený, uzavrel dohodu upravujúcu na základe reciprocity zápočet zážok dane pri zdroji z dividend.

3. Obmedzenie patrí do pôsobnosti článku 57 ods. 1 ES ako obmedzenie pohybu kapitálu zahŕňajúceho priame investície, pokiaľ sa vzťahuje na investície akejkoľvek povahy, ktoré vynakladajú fyzické alebo právnické osoby a ktoré slúžia na vytvorenie alebo udržanie trvalých a priamych prepojení medzi osobou poskytujúcou kapitál a podnikom, ktorému sa kapitál poskytuje na účely vykonávania jeho hospodárskej činnosti.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.